

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKÎ'L-MUSTAFÂ

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (v. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

92. Ders | 29.Ekim.2017, Pazar - Sayfa 1

(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Eser Hakkında

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Görüntü, Ses kayıtları ve Ders notlarına

www.sifadersleri.com

adresinden veya aşağıdaki **karekodu okutarak** erişebilirsiniz.

DERS KONUSU:

1. BÖLÜM: Yüceler Yücesi Cenâb-ı Hakk'ın Resûl-i Ekrem'in Şân ve Şerefini Yüceltmesi

4. KISIM: Resûl-i Ekrem'in Mûcizeleri

13. FASIL: Resûl-i Ekrem'in Bereketi ve Duâsıyla Yemeğin Çoğalması

Arapça Kaynak sf. 362

Türkçe Tercüme, Cilt.2 - sf. 42

٧٣٤ - وفي^(٣) حديث الأجرى في إنكاح النبي ﷺ لعلبي فاطمة ، أن النبي ﷺ أمر بلالاً بقصعة من أربعة أمداد أو خمسة ، ويذبح جزوراً لوليمتها قال: فأتيت به بذلك ، فطعن في رأسها ، ثم أدخل الناس (٨٤/ب) رقيقة رقيقة ، يأكلون منها حتى فرغوا ، وبقيت منها فضلة؛ فبرك فيها ، وأمر بحملها إلى أزواجه ؛ وقال: «كُلْنِ وَأَطْعِمْنَ مَنْ غَشِيَكُنَّ»^(٤).

Peygamber Efendimiz'in Hz. Fâtıma'yı Hz. Ali ile evlendirmesi³ olayı ile ilgili olarak hadis hâfızı ve fıkıh âlimi Ebû Bekir el-Âcürî⁴ de (v. 360/9 70) şu hadisi nakletmiştir:

Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem, Bilâl-i Habeşî'ye düğün yemeği (velîme) için bir deve kesmesini, pişirilen yemeği dört veya beş müd büyüklüğünde bir sahana koyup getirmesini emretti.

Önce Müd hakkında bilgi verelim: Müd, çoğunlukla hubûbât ve bakliyat gibi kuru gıdaların ölçümünde kullanılan, sâ' ve rıtl gibi eski bir hacim ölçüğüdür. Asr-ı Saâdet'te bir müddün, çeyrek sâ'ya denk geldiği kabul edilmektedir. Buna göre söz konusu kabın, **iki veya iki buçuk kilo tahıl alacak büyüklükte** olduğu söylenebilir.

Bilâl şöyle demiştir:

"Emredileni yaptım. Resûlullah Efendimiz bereketlenmesi için sahana eliyle dokundu, sonra da dâvetlileri gruplar hâlinde yemeğe buyur etti. Herkes karnını doyurdu; kalan yemeğin bereketlenmesi için de duâ edip onu eşlerine gönderdi⁵ ve Bilâl-i Habeşî'ye:

"Onlara söyle bunu hem yesinler hem de misâfirlerine ikrâm etsinler." buyurdu."⁶

3. Hz. Ali ile Hz. Fâtıma hicretin üçüncü yılında evlenmişlerdir.

4. Ebû Bekir el-Âcürî hakkında bilgi için bk. I, 365.

5. O sırada Efendimiz'in dokuz hanımı vardı.

6. Abdürrezzâk, *el-Musannef* (A'zamî), V, 487-488; Heysemî, *Mecma'u'z-zevâid*, IX, 207-208.

۷۳۵ - وفي حديث أنس: تزوج رسول الله ﷺ ، فصنعت أمي: أم سليم حيساً ، فجعلته في تور ، فذهبت به إلى رسول الله ﷺ ؛ فقال: «ضعه ، وأدع لي فلاناً وفلاناً ، ومن لقيت» .

فدعوتهم ، ولم أدع أحداً لقيته إلا دعوته ؛ وذكر أنهم كانوا زهاء ثلاث مئة

حتى ملؤوا الصفة والحجرة ، فقال لهم النبي ﷺ: «تحلقوا عشرة عشرة» ، ووضع النبي ﷺ يده على الطعام ، فدعا فيه^(۱) ، وقال ما شاء الله أن يقول ؛ فأكلوا حتى شبعوا كلهم ، فقال لي: «ارفع» فما أدري حين وضعت كانت أكثر أم حين رفعت^(۲) .

وأكثر أحاديث هذه الفصول الثلاثة في الصحيح . وقد اجتمع على معنى حديث هذا الفصل بضعة عشر من الصحابة ، رواه عنهم^(۳) أضعافهم من التابعين ، ثم من لا ينعذ بعدهم .

وأكثرها في قصص مشهورة ، ومجامع مشهودة ؛ ولا يمكن التحدث عنها إلا بالحق ، ولا يسكت الحاضر لها على ما أنكر [منها] .

Enes ibni Mâlik radiyallahu anh şöyle demiştir: “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, eşlerinden biriyle evlendiğinde, annem Ümmü Süleym, “hays”¹ adı verilen bir yemek pişirdi, onu bir kaba koyup bana verdi, ben de Peygamber Efendimiz’e götürdüğümde:

“Enes! Onu şuraya koy; bana da falanı, falanı ve karşılaştığın herkesi yemeğe dâvet et!” buyurdu. Ben de isimlerini verdiği kimseleri ve yolda karşılaştıklarını yemeğe dâvet ettim.”

Enes daha sonra dâvetlilerin 300 kişiye ulaştığını, onların sofayı ve odayı doldurduklarını belirttikten sonra sözüne şöyle devam etti: Resûlullah Efendimiz, misâfirlere: “Sofraya onar onar oturun.” buyurdu. Ardından mübârek elini annemin yaptığı yemeğin üzerine koydu ve Cenâb- Hakk’ın kendisine öğrettiği şekilde duâ etti. Bütün dâvetliler doyana kadar yedikten sonra Peygamber Efendimiz bana:

“Artık yemeği kaldır.” buyurdu.

O yemeğin; sofraya konulduğu zaman mı, yoksa sofradan kaldırıldığı zaman mı daha fazla olduğunu bilemiyorum.”²

Bu mucizenin bir benzerinin yukarıda Resûl-i Ekrem’in Cahş kızı Zeyneb ile evlenmesi olayında da yaşandığı nakledilmişti. Bu ikinci mucize, muhtemelen Peygamber Efendimiz’in Hz. Safiyye ile evlenmesinde meydana gelmiştir.

1. Hays; süt, süzme peynir, hurma ve yağla yapılan bir yemek türüdür.

2. Buhârî, Nikâh 65, nr. 5163; Müslim, Nikâh 94, nr. 1428.

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKŪKİ'L-MUSTAFA

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDİ İYÂZ (v. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Kayıtlardaki Zamanı:

~ 14:10

وأكثرُ أحاديث هذه الفصول الثلاثة في الصحيح. وقد اجتمع على معنى
حديث هذا الفصل بضعة عشر من الصحابة، رواه عنهم⁽³⁾ أضعافهم من
التابعين، ثم مَنْ لا يُنْعَدُّ بعدهم.
وأكثرُها في قصص مشهورة، ومَجَامِع مشهودة؛ ولا يمكنُ التحدُّث عنها
إلا بالحق، ولا يسكتُ الحاضرُ لها على ما أنكر [منها].

Yukarıdaki üç bahiste geçen³ hadislerin çoğu sahîh olup güvenilir hadis kitaplarında bulunmaktadır. “Resûlullah’ın bereketi ve duâsıyla yemeğin çoğalması” bahsindeki hadisleri 10’dan fazla sahâbî rivâyet etmiş, bu hadisleri onlardan çok daha fazla sayıda tâbiî, onlardan da sayılamayacak kadar çok tebe-i tâbiîne mensup râvî rivâyet etmiştir. Bu mûcizelerin çoğu meşhûr hâdiseler olup birçok sahâbînin bulunduğu yerlerde meydana gelmiştir. Bu olaylar birer gerçektir; onlara yalan karışması, bu meclislerde bulunanların gerçek dışı bir olay karşısında susması mümkün değildir.

3. İşâret edilen üç bahis: Resûl-i Ekrem’in parmaklarının arasından suyun fışkırması; yerden suyun kaynayıp çıkması ve onun bereketi ve duâsıyla yemeğin çoğalması konularıdır.

فصل

فِي كَلَامِ الشَّجَرَةِ وَشَهَادَتِهَا لَهُ بِالنُّبُوَّةِ وَإِجَابَتِهَا دَعْوَتَهُ

٧٣٦ - أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلْبُونٍ ، الشَّيْخُ الصَّالِحُ ، فِيمَا أَجَازَنِيهِ ،
عَنْ أَبِي عُمَرَ الطَّلَمَنْكِيِّ ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ الْمُهَنْدَسِ ، عَنْ أَبِي الْقَاسِمِ
الْبَغَوِيِّ ، حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عِمْرَانَ الْأَخْنَسِيِّ ، حَدَّثَنَا أَبُو حَيَّانَ التَّيْمِيُّ - وَكَانَ
صَدُوقًا - عَنْ مُجَاهِدٍ ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ ،
فَدَنَا مِنْهُ أَعْرَابِيٌّ ، فَقَالَ : « يَا أَعْرَابِيُّ ! أَيْنَ تَرِيدُ ؟ » قَالَ : إِلَى أَهْلِي . قَالَ : « هَلْ
لَكَ إِلَى خَيْرٍ ؟ » قَالَ : وَمَا هُوَ ؟ قَالَ : « تَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ،
وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ » قَالَ : مَنْ يَشْهَدُ لَكَ عَلَى مَا تَقُولُ ؟ قَالَ : « هَذِهِ
الشَّجَرَةُ : السَّمُرَةُ ، وَهِيَ بِشَاطِئِ الْوَادِي ، [وَادِعَهَا فَإِنَّهَا تُجِيبُكَ] .

فَأَقْبَلْتُ تَخُذُ الْأَرْضَ حَتَّى قَامَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ ، فَاسْتَشْهَدَهَا ثَلَاثًا ، فَشَهِدَتْ أَنَّهُ
كَمَا قَالَ ، ثُمَّ رَجَعْتُ (١/٨٥) إِلَى مَكَانِهَا^(١) .

14. Ağaçların Resûlullah'a Boyun Eğmesi

Ağaçların Resûl-i Ekrem ile konuşması, onun peygamber olduğunu söylemesi ve sözünü dinlemesi konusunda şu meâlde hadisler bulunmaktadır:

Abdullah ibni Ömer radiyallahu anhümâ şöyle demiştir:

“Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile bir seferde beraberdik. Peygamber Efendimiz'e bir bedevî yaklaştı ve aralarında şöyle bir konuşma geçti:

‘Ey bedevî! Nereye gidiyorsun?’

‘Ailemin yanına gidiyorum.’

‘Bir hayır kazanmak ister misin?’

‘Neymiş o hayır?’

‘Allah’tan başka ilâh olmadığına ve O’nun bir ortağı bulunmadığına, Muhammed’in O’nun kulu ve Resûlü olduğuna şehâdet etmendir.’

‘Bu söylediğine kim şehâdet eder ki?’

Resûl-i Ekrem ona vâdinin kenarında duran Semüre ağacını¹ gösterdi:

‘İşte şu ağaç şehâdet eder. Sen ona hele bir seslen, o senin sözünü dinleyip yanına gelir.’

Bedevî ağaca seslenince, ağaç yeri yara yara geldi ve Resûlullah Efendimiz’in huzûrunda durdu. Peygamber Efendimiz o ağaçtan, Allah’ın birliğine ve kendisinin peygamberliğine şehâdet etmesini üç defa istedi. Ağaç, her defasında onun istediği gibi şehâdet ettikten sonra tekrar yerine gitti.”²

1. Semüre, dikenli ve iri cüsseli bir ağaç türüdür.

2. Dârimî, Mukaddime 4, nr. 16; Taberânî, el-Mu‘cemü'l-kebir (Selefi), XII, 431-432, nr. 13582; Heysemî, Mecma‘u‘z-zevâid, VIII, 292. Bu kaynaklardaki rivâyete göre bedevî, Peygamber Efendimiz'e: “Eğer kavmim benim sözümü dinlerse, onları alıp sana getiririm. Dinlemezlerse ben dönüp gelir ve seninle kalırım.” dedi.

Bu olayın bir benzerini Sevgili Efendimiz de yaşamıştır. Enes ibni Mâlik'in rivâyet ettiği bu hadis için bk. II, 51-52.

“İzin Ver Sana Secde Edeyim!”

Ashâb-ı kirâmdan Büreyde bin Husayb¹ (v. 63/682) radiyallahu anının rivâyet ettiğine göre, bir bedevî, Fahr-i Cihân Efendimiz'den, Peygamber olduğunu gösteren bir mucize istedi. Efendimiz de ona:

“Şu ağaca: ‘Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem seni çağırıyor.’ diye seslen.” buyurdu. Bedevî diyor ki:

“Ben öyle deyinince, ağaç sağına, soluna, ön tarafına, arka tarafına sallanarak köklerini kopardı, yeri yara yara ve tozlu topraklı damarlarını yerlerde sürüye sürüye Resûl-i Ekrem Efendimiz'in huzûruna geldi ve:

“es-Selâmü aleyke Yâ Resûlallah!” diyerek durdu. Bunu gören bedevî, Peygamber Efendimiz'e:

“Emir buyur da ağaç yerine dönsün!” deyince, Resûlullah Efendimiz ağaca emir buyurdu, o da yerine döndü; köklerini ve damarlarını yere salıp doğruldu. Bunun üzerine bedevî, Peygamber Efendimiz'e hitâben:

“İzin ver de sana secde edeyim!” dedi. Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem de:

“İnsanın in- «لَوْ أَمَرْتُ أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ، لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا» «لو أمرت أحداً أن يسجد لأحدٍ لأمرت المرأة أن تسجد لزوجها». «قال: فأذن لي أن أقبل يدَيْكَ ورجليك، فأذن له^(۲)»

“Öyleyse izin ver, elini ayağını öpeyim” dedi. Peygamber Efendimiz de ona izin verdi.³

2. Tirmizî, Radâ' 10, nr. 1159; İbni Mâce, Nikâh 4, nr. 1852.

3. Mâverdî, A'lâmü'n-nübüvve (Mu'tasım), s. 163; Kurtubî, el-İ'lâm bi-mâ fi dini'n-nasâra mine'l-fesâdi ve'l-evhâm (Sekkâ), s. 357.

۷۳۷ - وعن بُرَيْدَةَ: سَأَلَ أَعْرَابِيٌّ النَّبِيَّ ﷺ آيَةً ، فَقَالَ لَهُ : « قُلْ لَتَكُ الشَّجَرَةُ : رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُوكَ » .

قال: فمالت الشجرة عن يمينها وشمالها وبين يديها وخلفها ، فتقطعت عروقها ، ثم جاءت تخذ الأرض تجز عروقها مُغْبَرَةً ، حتى وقفت بين يدي رسول الله ﷺ ، فقالت: السلام عليك ، يا رسول الله!

قال الأعرابي: مُزها فلترجع إلى منبتها ، فرجعت ، فدلّت عروقها في ذلك فاستوت .

فقال الأعرابي: ائذن لي أسجد لك .
قال: «لو أمرت أحداً أن يسجد لأحدٍ لأمرت المرأة أن تسجد لزوجها» .
قال: فأذن لي أن أقبل يدَيْكَ ورجليك ، فأذن له^(۲) .

1. Resûl-i Ekrem Efendimiz'in hicreti sırasında Mekkelilerin onu ele geçirene büyük mü-kâfâtlar vaad ettiğini duyan Büreyde, arazisinden geçmekte olan Peygamber Efendimiz'i durdurdu ve kimliğini sordu. Allah'ın Elçisi'nin konuşmasından çok etkilendi, adamlarıyla birlikte Müslüman oldu ve arkasında namaz kıldı. Resûlullah'ın Medine'ye bayraksız girmesine gönlü râzı olmadığı için sarığını çıkarıp mızrağına bağladı ve arazisinden çıkana kadar onlara muhafızlık etti. Daha sonra Medine'ye hicret etti ve çok önemli görevler yaptı, Horasan fetihlerine katıldı ve orada şehid oldu. Büreyde, Peygamber aleyhisselâmdan 164 hadis rivâyet etti.

“Allah’ın İzniyle Üzerime Kapan!”

Sahîh-i Müslim’de Câbir ibni Abdillâh el-Ensârî’den rivâyet edilen uzunca bir hadis-i şerîfe göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem açık bir alanda abdest bozmak için yürüyüp gitti, fakat kendisinin görülmesini engelleyecek bir sütre bulamadı. Sağa sola bakınırken, vâdinin kenarındaki iki ağaç gözüne ilişti ve onlardan birine doğru ilerledi. Ağacın bir dalını tutarak: “Allah’ın izniyle bana itâat et.” buyurdu. O ağaç, huysuzluğu yüzünden burnuna halka takıldığı için sahibine boyun eğen bir deve gibi, ona itâat etti. Câbir radiyallahu anının nakline göre Resûl-i Ekrem diğer ağaca da aynı şeyi yaptı. İkisinin ortasına varınca: “Allah’ın izniyle üzerime kapanın!” buyurdu. Onlar da kapandılar.

Başka bir rivâyete göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Câbir ibni Abdillâh’a:

“Câbir! Şu ağaca git: ‘Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sana, arkanızda ihtiyacını giderebilmek için öteki ağaçla birleşmeni emrediyor.’ de!” diye buyurdu.

Câbir devamla: “Ben, Peygamber Efendimiz’in emrini söyleyince, ağaç yerinden hareket edip öteki ağaçla birleşti, Resûlullah Efendimiz ağaçların arkasına geçti. Ben de, Sevgili Efendimiz orada bulunduğumu anlar da rahatsız olur düşüncesiyle oradan koşarak uzaklaştım ve kendi kendime olup biteni düşünmeye başladım. Birden geriye dönüp baktığımda Resûlullah Efendimiz’in gelmekte olduğunu, ağaçların birbirinden ayrılıp herbirinin eskiden olduğu gibi yine kendi gövdesi üzerinde durduğunu, Peygamber Efendimiz’in ağaçlara doğru dönüp mübârek başıyla sağa-sola işaret buyurduğunu gördüm” demiştir.¹

٧٣٨ - وفي الصحيح - في حديث جابر بن عبد الله ، الطويل - : ذهب رسول الله ﷺ يقضي حاجته ، فلم ير شيئاً يستتر به ، فإذا بشجرتين (٣) بشاطئ الوادي ، فانطلق رسول الله ﷺ إلى إحداهما ، فأخذ بغصن من أغصانها ، فقال : «انقادي علي ياذن الله» فانقادت معه كالبعير المخشوش الذي يصانع قائده .

وذكر أنه فعل بالأخرى مثل ذلك ، حتى إذا كان بالمنصف بينهما قال : «التئما علي ياذن الله» فالتأمتا - وفي رواية أخرى : فقال : «يا جابر! قل لهذه الشجرة : يقول لك رسول الله ﷺ : الحق بصاحبك حتى أجلس خلفكما» ففعلت ، فزحفت (١) حتى لحقت بصاحبها فجلس خلفهما - فخرجت أحضر ، وجلست أحدث نفسي ، فالتفت فإذا برسول الله ﷺ مقبلاً والشجرتان قد افتترقتا ، فقامت كل واحدة منهما على ساق ، فوقف رسول الله ﷺ وقفاً ، فقال برأسه هكذا يميناً وشمالاً (٢) .

1. Müslim, Zühd 74, nr. 3012.

Sahih-i Müslim'deki bu hadiste, Şifâ-i Şerîf'teki rivâyetten farklı olarak şu bilgiler vardır: Peygamber Efendimiz abdest bozmak için giderken, Câbir ibni Abdillâh da elindeki bir su kabıyla onu takip etmekteydi. Resûlullah, ağaçların dallarını kendine siper olacak hâle getirince, Peygamber Efendimiz, kendisinin orada bulunduğunu fark edip de daha uzak bir yere gider endişesiyle Câbir

koşarak oradan uzaklaştı. Allah'ın Elçisi abdestini bozup onun yanına gelince:

“Câbir! Biraz önce benim durduğum yeri gördün mü?” diye sordu. O da:

“Evet, gördüm.” dedi. Sevgili Efendimiz ona:

“Öyleyse o iki ağacın yanına git, her birinden birer dal kesip getir. Benim o durduğum yere gelince, dalın birini sağ tarafına, diğerini de sol tarafına yere dik.” buyurdu.

Câbir der ki: “Yerden bir taş alıp kırdım, onu keskinleştirdim, sonra o iki ağacın yanına giderek herbirinden birer dal kestim ve onları sürükleyerek Resûl-i Zîşân Efendimiz'in abdest bozduktan sonra durduğu yere getirdim. Dalın birini sağ tarafıma, diğerini sol tarafıma diktim. Daha sonra Peygamber Efendimiz'e yetişerek buyruğunu yerine getirdiğimi söyledim ve:

‘Yâ Resûlallah! Neden böyle yapmamı emrettiniz?’ diye sordum. Efendimiz bana:

“Azap görmekte olan iki kişinin yanından geçtim. Şefâatim sâyesinde, o dallar yaş durdukça onların azâbının hafifletilmesini Rabbimden diledim.” buyurdu.”

٧٣٩ - وعن (٣) أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ نَحْوَهُ ، قَالَ : قَالَ لِي (٤) رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ : « هَلْ ؟ » يَعْنِي مَكَانًا لِحَاجَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَقُلْتُ : إِنْ الْوَادِي مَا فِيهِ مَوْضِعٌ بِالنَّاسِ ، فَقَالَ : « هَلْ تَرَى مِنْ نَخْلٍ (٨٥/ب) أَوْ حَجَارَةٍ ؟ » قُلْتُ : أَرَى نَخْلَاتٍ مُتَقَارِبَاتٍ . قَالَ : « انْطَلِقْ وَقُلْ لَهُنَّ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَأْتِينَ لِمَخْرَجِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، وَقُلْ لِلْحَجَارَةِ مِثْلَ ذَلِكَ » .

فَقُلْتُ ذَلِكَ لَهُنَّ ، فَوَالَّذِي بَعَثَهُ بِالْحَقِّ ! لَقَدْ رَأَيْتُ النَخْلَاتِ يَتَقَارِبْنَ حَتَّى اجْتَمَعْنَ ، وَالْحَجَارَةَ يَتَعَاقَدْنَ حَتَّى صِرْنَ رُكَامًا ، فَجَلَسَ (٥) خَلْفَهُنَّ .

فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ قَالَ لِي : « قُلْ لَهُنَّ يَفْتَرِقْنَ » فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ! لَرَأَيْتَهُنَّ وَالْحَجَارَةَ يَفْتَرِقْنَ حَتَّى عُذْنَ إِلَى مَوَاضِعِهِنَّ (١) .

Bu hadisin bir benzeri, Üsâme bin Zeyd radiyallahu anhdan rivâyet edilmiştir. Üsâme şöyle demiştir:

“Gazvelerinden birinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bana:

‘Abdest bozmak için tenhâ bir yer var mı?’ diye sordu. Ben de:

‘Yâ Resûlallah! Vâdide تنها bir yer yok.’ dedim. ‘Etrafta bir ağaç veya taş görüyor musun?’ diye sordu. ‘Birbirine yakın hurma ağaçları görüyorum.’ deyince:

‘Öyleyse oraya git ve ağaçlara, Resûlullah size abdest bozmasına el-verişli hâle gelmenizi emrediyor de; aynı sözü taşlara da söyle.’ buyurdu. Ben de oraya gidip Resûlullah’ın emrettiği şeyi onlara söyledim. Onu hak peygamber olarak gönderen Allah’a yemin ederim ki, ağaçların birbirine yaklaşıp bitiştiğini, taşların da âdetâ birbirine kenetlendiğini gördüm. Resûl-i Ekrem de onların arkasına geçip oturdu; ihtiyacını giderdikten sonra bana:

‘O ağaçlara ve taşlara söyle de birbirinden ayrılınsınlar.’ buyurdu. Canımı kudretiyle elinde tutan Allah’a yemin ederim ki, o ağaçların ve taşların birbirinden ayrılıp yerlerine gittiklerini gördüm.”¹

1. Ebû Nuaym, *Delâilü'n-nübüvve* (Kal'acî-Abbâs), II, 393-394, nr. 298; Beyhakî, *Delâ-ilü'n-nübüvve* (Kal'acî), VI, 25-26.